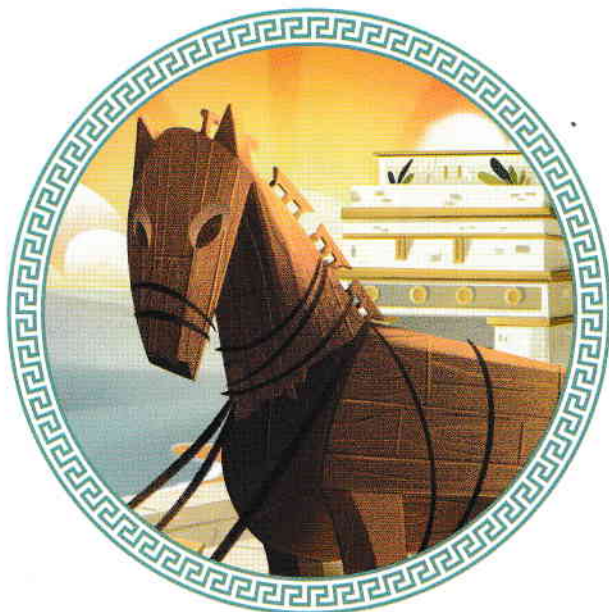

LBRIS

We know
books

CALUL TROIAN

REPOVESTIRE DE ELISA MAZZOLI
ILUSTRĂȚII DE EMANELA DI DONNA
TRADUCERE DIN LIMBA ENGLEZĂ DE LAURA FRUNZĂ

incredibil de frumoasă,
de parcă n-ar fi trecut
zece ani, s-a găsit
deodată în fața
lui Menelau,
care i-a întins
mâna, oferindu-i
siguranță și iertare.

CUPRINS

CAPITOLUL I – ORAȘUL ȘI REGII SĂI	7
CAPITOLUL II – MĂRUL DE AVR	14
CAPITOLUL III – ÎNTRERECERILE	24
CAPITOLUL IV – PROMISIUNEA AFRODITEI	32
CAPITOLUL V – LEGĂMÂNTUL	38
CAPITOLUL VI – ÎNAINTE DE FURTUNĂ	44
CAPITOLUL VII – NEGVSTORUL	52
CAPITOLUL VIII – SACRIFICIUL IFIGENIEI	62
CAPITOLUL IX – MÂNIA LUI AHILE	72
CAPITOLUL X – CALUL DE LEMN	81

LIBRIS

We know
books

 CAPITOLUL I

ORAȘUL ȘI REGII SĂI

În Asia Antică, la malul mării, se afla orașul Troia, fondat de Ilus în numele tatălui său, Tros. Fondatorul a dat numele Ilium părții superioare a orașului, și a poruncit să se construiască acolo temple mari și palate somptuoase. Laomedon, fiul regelui Ilus, era un tânăr chipeș și puternic, dar avea inima întunecată: era prefăcut și mincinos. Când tatăl lui a murit, Laomedon a urcat pe tron și a decis că orașul are nevoie de ziduri zdravene pentru a se proteja.

Pe vremea aceea, Zeus trimisese doi zei ca să muncească pentru Laomedon: unul era Apollo, zeul soarelui, iar celălalt era Poseidon, zeul mărilor. Regele Troiei i-a rugat să împrejmuiască partea superioară a orașului cu ziduri.

— Apollo, Poseidon, doar voi puteți construi zidurile masive și rezistente la care mă gândesc. Când veți termina, veți fi răsplătiți cum se cuvine, le-a promis Laomedon. Dar se știa că regele nu-și ținea niciodată promisiunile.

Zei au terminat de construit zidurile și, deși făcuseră ceea ce le ceruse Laomedon, iar Ilium era acum bine protejat de atacurile dușmanilor, regele a găsit o mulțime de pretexte ca să nu plătească. Poseidon s-a înfuriat și a inundat Troia. Apele s-au umflat peste partea superioară a orașului și au adus cu ele un dragon înspăimântător, care a răpit-o pe Hesione, fiica lui Laomedon.

— Retrage apele și adu-mi fiica înapoi, te rog! Promit că

te voi recompensa imediat! a implorat regele, dar Poseidon nu l-a crezut. Laomedon era disperat și nu se putea opri din plâns. Fiul lui, Priam, era și el disperat.

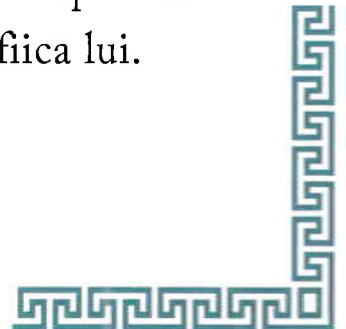

Nu știau ce să facă.

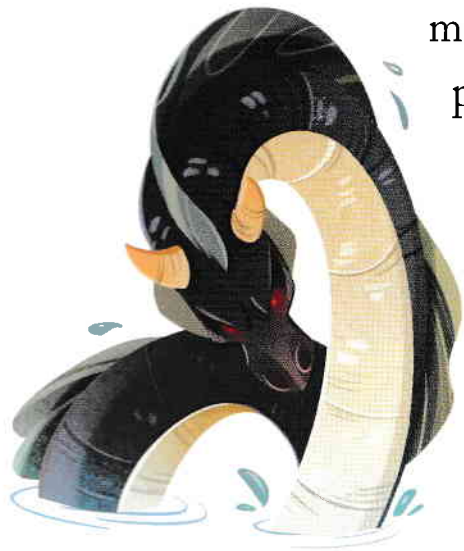
Și chiar atunci a sosit în oraș faimosul Hercule, îmbrăcat în pielea unui leu și înarmat cu o bâtă. Puternic și curajos ca nimeni altul, eroul grec a spus:

— Laomedon, o să-l înfrâng pe monstrul din mare și o să-ți eliberez fiica dacă îmi dai cei mai frumoși cai ai tăi, cei doi cai pe care ți i-a dat Zeus.

— Bine, așa voi face. Dar du-te și adu-mi fata înapoi cât mai repede! a strigat regele, îngrijorat pentru fiica lui.

Hercule a plonjat în apă și s-a urcat pe spatele monstrului. Ochii fiarei erau plini de mânie, așa că și-a deschis fălcile pentru a-l devora pe erou. În doar câteva

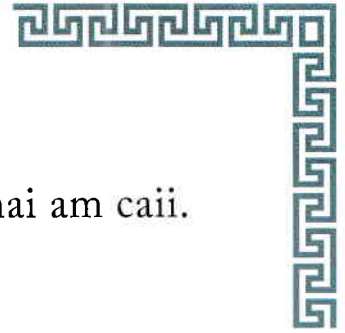
minute, Hercule l-a înfrânt, grație puterii sale supraomenești. A salvat-o pe Hesione și i-a adus-o înapoi tatălui ei. Dar când a venit vremea ca Laomedon să-i dea eroului caili, a pretins că nu-i mai are și i-a cerut lui Hercule să aleagă alți doi cai.

În realitate, însă, îi mai avea, dar îi poruncise unui slujitor să-i ascundă.

— Nu voi da niciodată acești doi bidivii minunați!

Dar Hercule nu l-a crezut:

— Vrei să mă păcălești, Laomedon! a spus el cu o voce tunătoare.

— Nu, e adevărat, trebuie să mă crezi... Nu mai am caii.
I-am dăruit, a mințit regele din nou.

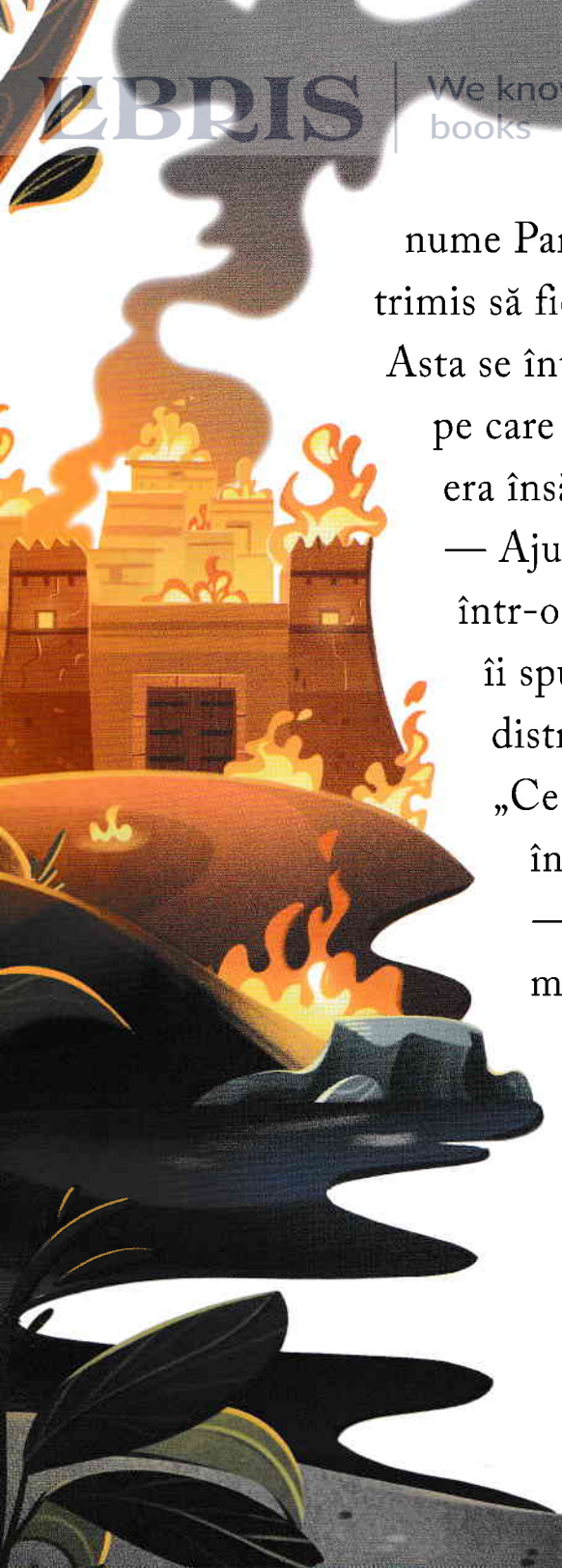
Așa că Hercule a plecat, spunând:

— Asta n-o să rămână așa!

După câteva zile, s-a întors împreună cu prietenii lui, gata să se lupte cu troienii. În cele din urmă, grecii au învins și Hercule l-a omorât pe Laomedon, care încercase să-l păcălească, dar i-a cruțat copiii.

Când Hesione s-a măritat cu regele din Salamina, Priam a devenit noul rege al Troiei. Tânărul s-a căsătorit cu o fată pe nume Hecuba și au făcut mulți copii. Cel mai frumos dintre toți era un băiat pe

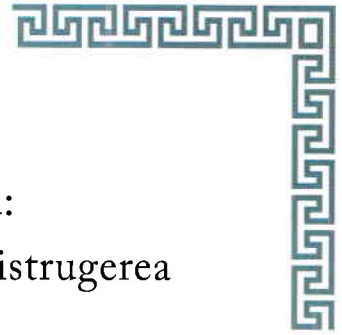
nume Paris, care încă de la naștere fusese trimis să fie crescut de părinți adoptivi.

Asta se întâmplase din cauza unui coșmar pe care Hecuba îl avusese atunci când era însărcinată cu Paris.

— Ajutor, ajutor! țipase regina Hecuba într-o noapte, trezindu-și soțul. Apoi îi spusese: Am visat că un foc va distruge tot orașul!

„Ce înseamnă acest coșmar?” se întrebase Priam.

— Spuneți-le soldaților mei să meargă să-i aducă pe cei mai bătrâni și mai înțelepți oameni din oraș... ei vor ști cu siguranță.

Oamenii bătrâni și înțelepți căzuseră de acord:

— Fiul pe care îl porți în pântec va provoca distrugerea Troiei! spusese ei.

Premoniția aceea îl îngrijorase pe Priam foarte tare, așa că, în cele din urmă, fusese forțat să ia o decizie grea:

— Imediat ce se naște copilul, îl vom înfășa în scutece și îl vom duce în pădure.

— Vrei să ne abandonezi copilul? Nu, te rog, nu face asta! îl implorase soția lui.

Dar regele îi răspunsese solemn:

— Un conducător trebuie să se gândească la supușii lui.

Iar dacă pruncul acesta va aduce nefericire, atunci e mai bine și pentru el, și pentru noi, să-l trimitem de aici.

Hecuba s-a întristat foarte tare, dar n-a avut de ales: a trebuit să accepte decizia lui Priam.

